

Världen enligt Beck's Bier x 2

Torsdag den 24 november 2016 upplevde jag en stund av verklig livsbejakande njutning. Smått utmattad framkom jag då mot aftonen till Piha på Nya Zeelands nordvästra kust med min Happy Campers husbil. Jag parkerade bilen så att jag kunde sitta vänd mot kvällssolen, och så drack jag två Beck's Bier. Samtidigt lyssnade jag med full intensitet och närvaro på musik, med hörsnäckorna väl inpluggade i öronvaxet. Egen sommarspellista på Spotify – den ena favoritlåten efter den andra fick mig att glömma tid och rum.

Det var så välbefinnande skönt, så skönt...

Odefinierbara men mycket behagliga känslor fyllde kropp och själ. Märkliga tankar singlar runt i skallen. Det var nånting om att vi (vilka vi..? tja, jag själv och några till antagligen), vi är de hyggliga människorna, de välvilliga, välsyftande; den anspråkslösa, tysta majoriteten, som inte gör så mycket väsen av sig. Vi lyssnar på härlig musik, läser poesi och romaner, njuter av goda filmer, av färg och form, god mat och dryck.

*En del far till himlen och andra förgås,
såna som vi bara drömmer på....*

Jag tyckte mig också på djupet inse hur vi, de underbara grabbarna (the good guys), verkligen älskar de där underbara kvinnorna. Det är för oss himmelskt uppenbart hur underbart underbara dessa kvinnor verkligen är, t.ex. när de sjunger som i Amandas *Peze Café* (som jag just då lyssnade på), eller som Jenny Almsenius i *Kom hit o värm dej*, eller som den härligt sexiga Christina Alguiera i *Something's Got A Hold On Me*.

Jag kände mig ljuvligt samhörig med världen...

Men, slog det mig plötsligt, stopp och belägg! Så enkelt är det inte. Tänk nu om såna som Trump och hans gelikar t.ex. inte har fått möjligheten att njuta av såna saker som vi goda människor njuter av? Trump kanske hade en taskig barndom, eller rentav var en elak jävel från början, av födsel och ohejdad vana! Vad ska han och dom andra bad guysarna hitta på då då? Ja, det kan ju bli nån sån skräpverksamhet som att tjäna en massa pengar på mer eller mindre orättfärdiga sätt, utnyttja andra och skaffa sig makt. Kanske måste man till och med bli president i USA och ställa till med en massa elände, bara för att tala om för världen att man finns, kan, och är nåt!? Det är måhända inte så lätt för skitstövlarna heller?

Ok, jag vet, det är synd om människorna. Men just där och då hade jag ju det ändå så ohemult bra att inga invändningar kunde störa mig.

Ja, säga vad man vill om alkoholen (vilket många också med all rätt har gjort), men inte mycket går upp mot den första klunken öl i rätt läge (den första alltså, sen vet ingen hur det går). Den kan få världen att tillfälligtvis bli hel. Och långt bort i främmande land, eller

vid ett bord på krogen tillsammans med en god kamrat, kan ölverkan bli ännu bättre. Detta goda har coronats bort ifrån oss i över ett års tid nu. Att inte få ta i hand, inte få kramas, inte få ta en öl ihop och snacka lite skit... I längden helt förödande! Gånge denna kalk ifrån oss, och må vi snarast få mötas igen över en bågare källarsval humledryck...

Citat från Peter LeMarcs *Tootoolah*, på *Det finns inget bättre*, 1992

Philippe Delerm: *Den första klunken öl och andra små njutningar*, 2000